

El conill blanc

En un tranquil camp verd, amb flors de colors brillants i un cel sempre radiant, vivia el conill Floc. En Floc era un conill adorable amb un pelatge tan suau i blanc com el cotó. Era molt amic de tots els animals del bosc, però tenia una peculiaritat: sempre arribava tard a tot arreu. Malgrat els seus esforços, el temps semblava sempre jugar en contra seu.

Un matí, mentre el sol brillava i els ocells cantaven alegrement, el conill Floc estava assegut sota un gran arbre, observant el seu rellotge d'or amb una expressió de preocupació. El rellotge mostrava que ja havia passat l'hora de la reunió anual de la comunitat animal, on es planificarien les festes d'hivern i es farien importants decisions per a l'any vinent.

«Oh, no!» exclamava el conill Floc. «Arribaré tard com sempre!» Va donar una ullada al seu rellotge i, amb un salt, va començar a córrer cap al lloc de la reunió.

El conill Floc va córrer a gran velocitat per un camí de terra, però el camí era fangós després d'una nit de pluja. Els seus peus patinaven i es van embrutar, fent que el conill Floc es desaccelerés. Tot i això, no es va rendir. Va saltar amb cura per evitar les zones més enfangades, però això el va endarrerir encara més.

Després, va arribar a un riu que havia crescut després de les pluges. El pont que el creuava estava trencat i només quedaven uns pocs troncs flotants. El conill Floc va mirar l'aigua corrent amb inquietud i es va adonar que hauria de saltar de troncs en troncs per travessar el riu. Va concentrar-se i va començar a saltar. Va haver de fer servir tot el seu enginy i agilitat per no caure a l'aigua

freda, i el seu cor batejava ràpidament amb cada salt. Finalment, va aconseguir arribar a l'altra banda, però va perdre encara més temps.

Mentrestant, mentre el conill Floc continuava el seu camí, es va trobar amb un grup de gats jugant a la plaça del bosc. Els gats estaven ocupats jugant amb una pilota de llana i es van quedar mirant el conill Floc amb sorpresa mentre passava corrent. Un dels gats, amb un somriure maliciós, va cridar: «Floc, vine a jugar amb nosaltres!» El conill Floc va intentar explicar que havia de córrer cap a la reunió, però els gats no volien deixar-lo marxar sense jugar una mica.

Després d'uns minuts que es van sentir com hores, el conill Floc va aconseguir alliberar-se del grup de gats i va reprendre la seva carrera. Malgrat els obstacles, la seva determinació de no arribar tard es mantenia ferma.

Quan, finalment, va arribar al lloc de la reunió, el conill Floc va veure que tot estava tranquil. Els animals estaven asseguts al voltant d'una gran taula coberta de delícies: pastissos, fruites, verdures i altres menjars deliciosos. El lloc estava decorat amb llums i garlandes, i l'ambient era festiu i acollidor. Els animals, en adonar-se de la seva arribada, van somriure amb comprensió i es van aixecar per rebre'l.

Va resultar que els altres animals sabien perfectament que el conill Floc sempre arribava tard, així que havien decidit ajornar l'inici de la reunió fins que ell arribés. Havien preparat la festa perquè, encara que arribés tard, volien que el conill Floc se sentís benvingut i inclòs.

El conill Floc, amb el cor ple d'agraïment, es va unir als seus amics. La reunió va ser un èxit, amb discussions animades i plans emocionants per a les festes d'hivern. Tots els animals van gaudir d'una gran festa junts, amb música, ball i delícies a la taula.

El conill Floc va aprendre una valuosa lliçó aquell dia: malgrat les seves dificultats amb el temps, la seva amistat i el seu compromís eren realment importants per als seus amics. Des d'aquell dia, encara que el conill Floc intentava ser més puntual, sabia que els seus amics sempre estarien allà per rebre'l amb el cor obert, sigui quan sigui.

I així, el conill Floc va continuar vivint feliç en el seu petit racó del bosc, envoltat d'amics que l'estimaven, celebrant festes i passant temps amb aquells que el valoraven. La comunitat animal va aprendre a acceptar i estimar les petites imperfeccions dels seus amics, perquè el que realment compta és la

bona voluntat i l'amor compartit.